

HISTÒRIA I EVOLUCIÓ DE LES TÈCNIQUES DE GRAVACIÓ

Tutor: Biel Ballester

Alumne: Marc Colomer

"Aquest instrument sense llengua ni dents, imita els seus tons, parla amb la seva veu, pronuncia les seves paraules i, segles després que vostè s'hagi convertit en pols, podrà repetir cada pensament ocios, cada tendra fantasia, cada paraula en va, que vostè triï de xiuxiuejar davant el prim diafragma metàl·lic."

Thomas Alva Edison

El descobriment de la gravació ha jugat un paper molt important dins de la història musical. Així, fa uns cent cinquanta anys, la música representava un bé luxós i únic només a l'abast dels més rics i, en canvi, actualment ha esdevingut un art molt popular del qual en pot gaudir gairebé tothom i se'n poden fer milers de còpies. Per tant, la nostra visió envers la música ha canviat: l'obra i el públic ja no tenen la mateixa relació i això genera una sèrie d'avantatges i inconvenients que s'observen durant aquest treball, en el qual hem intentat analitzar la música moderna a través d'un camí més tècnic i indirecte: el seu enregistrament. Per altra banda, hem confirmat la hipòtesi consistent en què les tècniques de gravació estan lligades a les noves creacions, a la nova música que participa plenament en el mercat i en conseqüència, està obligada a seguir les regles que aquest li marca, a produir un producte competitiu amb característiques que l'exaltin i cridin l'atenció del públic, com ara un augment de la velocitat o del volum, l'ús d'efectes o la realització de "trampes" a través dels nous sistemes de gravació que poden dissimular qualsevol mancança tècnica de l'autor i, per tant, obrir el món musical a qualsevol persona que en tingui ganes sense la necessitat de ser un geni.

Aquest treball és un viatge a través de la història de la gravació, començant pel fonògraf d'Edison - el primer aparell capaç d'enregistrar el so i tornar-lo a reproduir - i acabant en la modernitat, amb el sistema digital i formats tan populars avui en dia com l'mp3. Durant aquest recorregut, juntament amb l'exemplificació dels sistemes més rellevants amb obres de The Beatles, The Who, Pink Floyd i Duke Ellington i una pràctica consistent en gravar una peça de Bach amb el sistema digital, s'explica perquè uns sistemes es van imposar damunt els altres, quins eren els objectius dels fabricants i el paper que hi jugava la societat. Així, no sempre es millorava la qualitat del so de la gravació. De fet, escoltant obres amb el segon gran invent, el gramòfon de Berliner, ens adonem que avui en dia continua sent l'aparell de més qualitat acústica. La societat i el mercat opten simplement per les millores pràctiques tot i que això suposi una pèrdua de la qualitat del so reproduït: la quantitat està per sobre de la qualitat.